

ՀՐՈՅՇ

, ՀԱՅ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿ. ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ՝ ՕՐԳԱՆ

Հ. Հ. ԲՈՒՐՅԱ
ԳՈՎԱՐԱՎԱԾ
A.R.F. LIBRARY

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆՆ Է ԱԽՍՈՒՑԵԼ

Մայիս, 1895 թ:

Հայկական խնդիրը մտել է մի այլ շրջանի մէջ. այժմ սուլթանի կառավարութիւնը իւր կողմից, իսկ եւրոպական երեք պետութիւնները իրենց կողմից մշակում են Տաճկահայաստանում մատցնելիք րէֆօրմների ծրագիրներ, դոհացումն տալու հայ ժողովրդի պահանջներին. . . իսկ աւելի ճիշտն՝ յեղափոխական շարժման առաջն առնելու, որ արագութեամբ աճում, զարգանում, տարածում է ժողովրդի ամեն տեսակ խաւերում և օրէցօր սպառնալից դառնում։ Ահա յեղափոխական շարժման այս սպառնալից բնաւորութիւն առնելն է, որ ստիպում է ինչպէս եւրոպական պետութիւններին, այնպէս էլ սուլթանի կառավարութեան լրջութեամբ զբաղել Հայկական խնդրով. նրանք այլ ևս անկարող են հեգնօրէն ու արհամարանքով վերաբերել այդ շարժման, մանաւանդ որ նա ժողովրդային, հանրական է մի կողմից, իսկ միւս կողմից Հայկական խնդիրը կապւած է Արևելեան բարդ, կնճռոտ ու փափուկ խնդրի հետ։ Հայ յեղափոխականը շատ լաւ է հասկանում այս վերջին խնդրի վերին աստիճանի փափուկ, լուրջ արժէքն ու նշանակութիւնը, որ նա ունի դինորականութեան համար միլիարդներ մխող եւրոպական պետութիւնների համար և նա երբէք ձեռից բաց չի թողնիլ այս հանգամանքը հուպ տալու, խեղդելու տանջւած։ Հայ ժողովրդի պահանջները արհամարդներին. . . Եւրաքանչեւրը իւր հերթն ունի։

Հայ ժողովրդը շատ լաւ է տեսնում, որ իւր շարժումը տալիս է պտուղներ. . . որ նա ունենում է իւր ազգեցութիւնը միջազդային յարաբերութիւնների վրայ, որ չնորհիւ իւր տւած զոհերի ու թափած արիւնի, իւր պահանջը մտել է այլ շրջանի, Փազիսի մէջ։ Միևնոյն ժամանակ ժողովրդը նոյնպէս շատ լաւ գիտէ այդ ռէֆօրմները և ուրէֆօրմատօրներին։ վաղուց է նա ձանաչում այդ գառնազգեստ գայլերին. առաջին անգամը չէ, որ դրանք զբաղւում են նրա վիճակով, բայց

. . . հետեւանքը միշտ եղել է նոյնը — իրերի գրութիւնը, տիրող պայմանները բոլորովին չեն փոխւել։ Եւ նորից խաղալ նրա ձակատագրի հետ, խաբել նրան ու յետ մղել իւր յեղափոխական շարժումից պյլ ևս անկարող են։

Հայ ժողովրդը արդէն հասել է քաղաքական և քաղաքացիական որոշ հասունութեան. նրա կեանքը մըշակել է նրա պահանջները և նա շատ լաւ գիտէ այն պայմանները, որոնց մէջ կարող է ինքը ապրել լաւ, խաղաղ ու հաշտ և նա իւր յեղափոխական շարժումով ձգտում է դրան։ Այժմ էլ աշխատել ֆիկտիւմջներով մեոցնել կամ նոյն իսկ կանգնեցնել հայկական յեղափոխական շարժումը երբէք չի յաջողութիւնող այս լաւ հասկանայ նա, որ այժմ ֆիկտիւ րէֆօրմներով է ուղղում խաղալ հայ ժողովրդի ձակատագրի հետ, պահպանելու ինչպէս Տաճկահայաստանի, այնպէս էլ փոքր Փոքր-Ասիսյի իրերի ներկայ դրութիւնը, քաղաքական ներկայ պայմանները։ Հակառակ դիպւածում, եթէ այդ մինչեւ իսկ նրանց յաջողեց, թող յամոզւած լինին, որ դա առ ժամանակեայ է, որ այդ կը նըշանակէ յուղումը մի քանի աստիճան իջեցնել և առ ժամանակ ուշացնել, յետաձեռել Տաճկահայաստանում կատարելիք յաղափոխութիւնը. դա ժամանակի խաղ է. մեոցնել նրան, մենք կրկնում ենք, անկարող են, մինչեւ նա չի հասնիլ իւր նպատակին։ Նա նորից երեան կը գայ, որովհետեւ նրա կուիւր սուլթանի բունակալ միապետութեան և նրա փակտորների գէմ է։ Կայ Ճընշող ոյժը, կայ և ընդդիմադրականը, կայ բռնակալ սուլթանական միապետութիւնը, կայ Հայկական յեղափոխութիւնը, որովհետեւ հայ ժողովուրդը համոզւած է, որ ինչ տեսակ պայմաններ էլ ստեղծւին, չեն կարող դոհացուցիչ լինել, քանի որ բռնակալ միապետութեան ներկայութիւնը գտալի կը լինի։ Քանի որ կայ միապետութիւնը, ապրում է նա, ապրում են և բոլոր այն խեղդող, սպանող ու ապականող փակտորները, որոնք այսօր էլ գոյութիւն ունին, որովհետեւ նրանք նրա գոյութեան համար անհրաժեշտ պայմաններ են, որովհե-

տե առանց մէկի միւսը գոյութիւն ունենալ չի կարող. Հենց այս լոյսրի դէմ էլ ուղղած է հայ յեղափոխական ժողովրդի կուրը:

Ներկայ բէժիմը ամբողջութեամբ պիտի լուծւի, քանդ-
ւի. առանց նրան ոչնչանալու չի կարող տեղի ունե-
նալ երկրում ժողովրդների շահերի համեմատ այնպի-
սի մի փոփոխութիւն, որ գոհացուցիչ լինի: Ինչ որ կատար-
ւի սուլթանի կառավարութեան ձեռքով, նրա հաւա-
նութեամբ, մեզ համար արժէք չի ունենալ, նա մեզ
զինաթափ անել չի կարող, որովհետեւ միապետական
բէժիմը ոչ միայն ժողովրդի իրաւունքի. արտայայտիչը
չէ, այլ և նրա բռնաբարովը, որովհետեւ սուլթանական
կառավարութեան շահերը երբէք չեն կարող հաշտւել
ժողովրդի շահերի հետ, հնաւապէս նրանից բխած բէ-
ֆօրմները չեն կարող և՝ բաւարար լինել: ամենաշատը
նրա կողմից դա կը լինի մի ստիպեալ զինում
և այն էլ յետին մտքով. իսկ սրա համար մնաք միայն
կարող ենք անել՝ — մի քայլ առաջ անդամք . . .

Եւ ե՞րբ է տեսնեած, ո՞ր ազգի պատմութեան մէջ
կարող են ցայց տալ, թէ միապետի ձեռքով կատար-
ւած ոբարեփոխութիւնը, որ երբէք չի լինում ինքնա-
բերաբար, յօժար կամքով ու անկեղծ սրտով, ոիւր եր-
կրում, յօդուած ժողովրդական շահերի է լինում. ե՞րբ
է պատահել, ո՞ր ժողովրդի կեանքում, որ մի որ և է
բռնակալ միապետ բարոյապէս այն աստիճանի բարձրա-
նայ, որ մոռանայ իւր միապետական շահերը, որ հրա-
ժարւի իւր էութիւնից, իշնի մարդկային կեանքի հորի-
զոնի վրայ և դառնայ մարդ. . . Երբէք, չկայ այդպիսի
մի օրինակ միապետութեան կեանքի մէջ: Բոնապետու-
թիւնները ջարդւել են, ժողովրդը նրան մեոցըել,
իւր արեան հոսանքի մէջ արիւնաշեղմ է արել և մին-
չե իսկ բռնակալին կախաղան է հանել ահա պատ-
մութեան դասը: Եւ հենց այս պատմութիւնն է մեզ
ուսուցել յեղափոխութեան դիմել, ուղղել կուի գլխա-
ւոր ոյժը դէպի ներկայ բէժիմը, քարուքանդ անել նրա
գոյութիւնը պայմանաւորող հիմնարկութիւնները, ոչն-
չացնել բոլոր այն ֆակտորները, որոնք նպաստում են,
պահպանում են նրա գոյութիւնը. որպէսզի սուլթա-
նական բռնակալ կառավարութեան աւերակների վրայ
բարձրանայ ժողովրդական-ուամկավարականը:

Այս է մեր ճանապարհը, այս ենք ընտրել, այս ճա-
նապարհով ենք գնում և այս էլ կը շարունակենք
մինչեւ մեր նպատակին համենելը:

Թող որքան կուզենայ իլդիզի լշակեր գահակալը
դեռ նորանոր խոստովանի Սասունի տմարդ կոտորածի
ճշտութիւնը, թող որքան կուզենայ հրամաններ ար-
ձակի լայն ասպարէզ տալու Քննիչ-Յանձնախմբին, իբր.

թէ արդարութիւնը իւր ամբողջութեամբ երևան հա-
նելու և յանցաւորին ըստ արժանոյն պատժելու, թող
նա որէֆօրմների ծրագիրներ մշակի. այդ բոլորը փ-
կնոյն է մեզ համար. մեր տրամադրութիւնը դէպի
լշակերը, դէպի Սասունի կոտորածի իսկական յանցա-
ւորը մազաշափ անգամ չի փոխել, եթէ մինչեւ իսկ
նա անկեղծ լինի, որի մասին ի հարկէ մենք միշտ կաս-
կածում ենք. հայ ժողովրդի և սուլթանի լշակեր կա-
ռավարութեան մեջ ոչ մի հաշտութիւն երբէք լինել
չի կարող: Հայ ժողովրդը ոչինչ նրանից չէ հայցել
և չէ հայցում, նա երբէք չի ստորանալ, բռնակալի ո-
տերի տակ չի սողալ: Հայ ժողովրդը, իբրև մարդկու-
թեան անդամը, իբր նրա զաւակը, պահանջում է, կը-
ւում է իւր մարդկային իրաւումքների համար, որ դա-
րերից ի վեր բռնաբարում են. նա գիտէ, որ միայն
յեղափոխութիւնը կարող է իրեն հասցնել այդ բար-
ձրութեան և ահա հեռաւ չէ ժամբ. . . վաղը կամ միւս
օրը նա կը իրի յեղափոխական սուրը բռնակալու-
թեան սրտի մէջ նրան մնոցնելու. միայն բռնակալու-
թեան մահը կարող է աւետել ժողովրդներին եղ-
բայրութիւն, միայն նրա դիակի վրայ կարող է բար-
ձրանալ ժողովրդների ազատութիւնը . . .

ՆԱՄԱԿ · ԽՆՈՒՑԻՑ

Իրերի դրութիւնը մեր կողմերում վերջին դէպքե-
րի չնորհիւ ենթարկել է զգալի փոփոխութիւնների: Դատարկել են քրդական բարբարութիւնները կառա-
վարութիւնը թուլացրել է իւր խստութիւնները: Ան-
ցեալ տարի գիւղերումն նշանակած ոստիկանական
հսկողութիւնը գոյութիւն ունի միայն անունով: Պարզ
երկում է, որ քանի տան մէջ ուրիշ մարդ կայ, թէ
կառավարութիւնը և թէ մահմեդական ազգաբնա-
կութիւնը զգուշանում են սանձարձակութիւններից:

Քննիչ Յանձնաժողովը այստեղ օրւայ ինդիր է:
Ազգըում կառավարութիւնը աշխատելիս է եղել ար-
գելել հայերին բողոքելու, բայց Յանձնաժողովի դես-
պաններին արած դիմումների չնորհիւ բողոքելը թոյ-
լադրւած է, թէկ կառավարութիւնից ուղղակի ճշն-
շումներ էլի լինում են:

Հարստահարութիւնների մանրամասն տեղեկագիրներ
տրւել են Յանձնաժողովին Խուռակ և Բուլանընի: բո-
լոր գիւղերից, Բասենից և Ապրինից նոյնպէս: Յանձնա-
ժողովը իւր մօտ է հրաւիրել Բուլանընի գիւղապետ-
ներին. մի քանի փախցրած աղքիների քննութեան հա-
մար: Սասունցիներից նոյնպէս բողոքներ են տրւել:
Յանձնաժողովը երևի մօտ օրերս կերպայ Սասունց գիւ-
ղերը:

Սուբր Կարտապետի միապահներից Խսայի և Կարապետ

վարդապետները, Մուշի տէր Բարսէղը, Ա. Յովհաննու վանքի վանահայրը և մի երկու ուղիղը ներկայացրել են Յանձնաժողովին զեկուցագիր, որի մէջ Սասնոյ կոտորածը վերակրում են հայերին և նոցա մէջ դանւող խոռվարաններին: Լուր կայ, թէ դոքա յետոյ երևի կողմակի ճնշման տակ տւել են երկրորդ զեկուցագիր, որը հերքում է առաջնին:

Կառավարութիւնը աշխատում է Սասնոյ կոտորածը վերաբերել տալ քիւրդ աշխրաթներին և ազատել կանոնաւոր զօրքը որևէ պատասխանատութիւնից այդ բանում: Խիրզանցի աշխրէթի ցեղապետ Խշման աղան, որը չի կառավարութեան տւած հրահանդների համեմատ ցուցումներ անել Յանձնաժողովին, Մուշում քանտարակւած է: Խշման աղան բացարձակապէս յայտնել է, որ կառավարութիւնը գրդեց աշխրէթներին կուրի, իսկ կոտորածը կատարել է գլխաւորապէս կանոնաւոր զօրքը:

Յանձնաժողովին ներկայացել են սւինի վէրքեր կրող բազմաթիւ սասունցիներ: Տրւած տեղեկագիրների մէջ ամենազլխաւոր բողոքը կառավարութիւնից է արած:

Յանձնաժողովը իւր յարաբերութիւնը կարինի հետ պահպանում է սեփական փոստով:

Ճողովը դիմաց դրութիւնը ամեն տեղ Յանձնաժողովի առիթով չափազանց լաւ է: Հարիւրաւոր ոսկեզօծ լուրեր ամեն օր թարմ թարմ գալիս անցնում են երկրի մի ծայրից միւսը: Լուրեր տարածողը գլխաւորապէս իրանք քրդերն, թուրքերը և կառավարութեան պաշտօնեաններն են: Ժողովուրդը այդ լուրերից ազգւած շատ և շատ բաներ է սպասում Եւրոպայի միջամտութիւնից...

Հնորհակալութեան հանրագիրներ ձեռք բերելու համար կառավարութիւնը իւր կաշւից դուրս է գալիս: Առաջարկել են շատ տեղ բայց մինչև այժմ յաջորդութիւն չեն գտել:

Սասունի կոտորածի մասին ամեն տեղ հարց ու փորձ եմ անում: անձամբ քննեցի գաղթական սասունցիներին, նոյն իսկ չենիկիցի Գրգորի եղբօրը, քրոջը և այն: Խնչպէս պատմում են, Դալուրիկում ոչ մի մարդ, տուն չկայ այս ըոպէին: Մնացեալ գիւղերում գտնուում են առ առաւելին 5-6 տուն բնակիչ: Բոլոր գիւղերը այրւել են. Խնուսի ու Մուշի կողմերը գտնուում են բազմաթիւ գաղթական սասունցիներ: Դալուրիկի փախըստականները դիմել են Տիգրանակերտի կողմերը: Գաղթականները պատսպարել են գիւղերում և ապրում են գիւղացիների միջոցներով. կառավարութիւնից ոչ մի նըղաւատ չի եղել: Նոքա ցանկութիւն են յայտնում վերադառնալ նորից Սասուն, եթէ իրանց պէտք եղած օդնութիւնը լինի:

Աւելի ստոյդ և մանրամասն տեղեկութիւններ կը գըրեմ շուտով, երբ տեղի վրայ կուսումնակարեմ ինդիրը և կուղարկեմ լնդարձակ տեղեկագիր:

ՆԱՄԱԿ ՊՈԼՍԻՑ

Այս տարի մեր բարիկենդանը անսպասելի կերպով նորէն դառնացաւ շաբք մը նորանոր ձերբակալութիւններով, նոր բանտարկութիւններով, որոց թիւը յանգաւ 200-ի: Բանտարկութիւններ և խուզարկութիւններ կատարեցան Ստամբուլ, Ղալաթեայ, Մոքրի գիւղ, Ղադի գիւղ, Պերա, Խակիւտար և Խխանաց կղզիները:

Ինչ որ մարդիկ բարիկենդանին տոմսներով հանգանակութիւն ձեռնարկած էին և բազմաթիւ տոմսներ բաժանած: Տոմսներու ամենաբարձր գինը 20, իսկ ամենանը բազմագը 3 դահեկան էր: Տոմսներու վրայ գրւած էր: „Նիբիրատվութիւն մահասարսուռ Սասնոյ զոհերու և սուրբ գործին“ պարբերութիւնը, կնքւած կնքով: Աչայս այս տոմսները ձերբակալեցան և ասոր մը ետևից բազմաթիւ անմեղներու բանտարկութիւնը: Բանտարկեալներու մէջ ամեն կարգի մարդ կը գտնւի: Սկսեալ խոհարակէն, չամալէն, օդաբաշիէն մինչև խանութիպան և գրագէտ: Տղայական արաբքը, որ ոչ առաջինն է և ոչ վերջնը, ընդհանուր տրտունց, դժգոհութիւն առաջ բերած է Պօլսոյ ամեն շրջանանեներու մէջ: Բացի բազմաթիւ ձերբակալութիւննեն, շատերն ալ իրենց օձիքը ձեռք չտալու պատճառով հարկադրութիւնը մասնաւութիւններու մէջ: Եւ առաջ բազմաթիւ ձերբակալութիւննեն, շատերն ալ իրենց օձիքը:

Երեք օր առաջ լուր տարածւեց թէ պայրամի տօնի առթիւ բոլոր հայ: Հոգեւորական բանտարկեալներուն ներումն պիտի շնորհիւ: Պայրամն ալ անցաւ, բայց տարածւած լուրը չտալու պատճառով առթիւ առաջարկած են հետևեալ պայրամները: — 1) ներման արժանացած բոլոր հոգեւորականները անպայման: Պօլիս պիտի մնան, 2) ներման արժանացած հոգեւորականները հանդիսաւորապէս պիտի երգւեն Մայր Եկեղեցիի մէջ այսուհետեւ այլևս երբէք կայսերական կառավարութեան դէմ անհաւատարիմ, անհնազանդ ընթացքի մէջ չգտնւին, 3) Մայր Եկեղեցիի մէջ ներման արժանացած հայ հոգեւորականները, միանալով Պօլսոյ Եկեղեցական դասու հետեւ գատու հետեւ գատուական մաղթանքներ կատարեն սուլթանի արեւատառթեան 4) Իգիրլեան պատրեաբքը շնորհակալութեան ուղերձ մատուցանէ յոսսակայսերական գլուխած գահոցից: Պատրիաբքը մերժած է վճռապէս յիշեալ պայմանները, իսկ սուլթանն ալ առանց այս պայմաններու չէ ուղած ներումն շնորհել: Խնդիրը առ այօմ հոս է:

Նրուսաղեմէն անցեալ շաբաթ հոս բերւեցան Արապկերի առաջնորդ Եզնիկ եպիսկոպոս և Ատանայի առաջնորդ Վեհապետեան Մկրտիչ եպիսկոպոս, որոնք Յ տարիէ ի վեր աքսորւած էին Երուսաղեմ։ Պատրիարքը շոգենաւը մարդ ուղարկեց յիշեալ եպիսկոպոսները առնելու համար, բայց մերժւեցաւ, ուստի ստիպեալ դիմեց ոստիկանութեան նախարար Նազօմ փաշային, որը պատասխանած է, թէ այդ կախեալ է դատական գործոց նախարարէն, ուստի կը դիմէի դատական գործոց նախարարին. սա ալ կը պատասխանէ, որ ինքը չի կրնար եպիսկոպոսները յանձնել և այդ մասին պէտքէ դիմէլ մեծ Եպարքոսնի։ Եպարքոսն ալ կը պատասխանէ, ինքը նոյնպէս չի կրնար այդ մասին ոչինչ ասել որովհետեւ այդ կայսեր կամքէն կախեալ է։ Մինչ այս մինչ այն եպիսկոպոսները ոստիկանութեան հսկողութեան տակ կը տանեն հասարակ հիւրանոց մը, մինչև որ պատրիարքը կը դիմէ պալատ և ուր ուրեմն կը յանձնեին եպիսկոպոսները պատրիարքարանին։ Սուլթանի կառավարութիւնը նորէն կը պահանջէ, որ յիշեալ եպիսկոպոսները երդւեն՝ բայց Խղմիրլեան կընդդիմանայ, առարկելով, որ ինքը չի կրնար թոյլ տալ որ եպիսկոպոսները իրենց չգործած յանցանքի համար երդւեն։ Հակառակ պարագային, այսինքն եթէ եպիսկոպոսները յանցաւոր են, դատւին, իսկ ինքը քաջ գիտէ, որ յիշեալ եպիսկոպոսները ոչ միայն յանցաւոր չեն, ոչ միայն անմեղ են, այլ և բոլորովին անիրաւ, անարդար ցարդ տուժած են, շնորհիւ քանի մը անխիղճ թուրք պաշտօնեաներու զրպարտութեանց զոհ են։ Սուլթանի կառավարութիւն տեղի կուտայ և այլ ևս երդման վրայ չի պնդեր։

Պօլի ոստիկանութեան բանտը կը կդտնեին այժմ հետեւեալ հոգեորականները, որոնք տակաւին չյանձնեցան պատրիարքարանին, որոնց համար քանից դիմումներ եղան Խղմիրլեանի կողմէն։ Ահա ատոնց անունները Կարապետ եպիսկոպոս՝ Զէյթունի, Ղևոնդ քահանայ՝ Զէյթունի, Նշան քահանայ՝ Պելէճիքի, Միքայէլ քահանայ՝ Ռւնեայի և Թամուլ քահանայ՝ Զարշամպայի։

***

Ամասիա ծիծաղելի գէպք մը պատահած է վերջին օրերը Թուրք հասարակութիւնը կը տեսնի թուրք գերեզմանի մը վրայ երկար դաւազան մը տնկւած, որի ծայրը գերեզմանին հողին մէջ թաղւած, իսկ վերի ծայրին փակցւած մի երես թուղթ դուրանի գրքէն, վրան կային աղտեղութիւնք քսւած։ Թուրքերը կատաղած, ուղելով այդ գաւազանը առնելով տանեն կառավարութեան յանձնելու, որ գեաւուրները ըրած են այդ նախատինը իրենց կրօնական զգացմանց գէմ, կը նայեն որ գաւազանի վարի ծայրը կապւած հողին տակէն մի ամբողջ զուրանի գիրք մը գուրս կենէ, նոյնպէս աղտեղութեամբ օծեալ։ Թէքքէի մը պատերն ալ աղտեղութեամբ ծեփւած տեսնելով, մոլեռանդ թիւրք տարրը վերջին ծայր կը կատի հայերու գէմ և կուզէ կո-

տորել բայց կառավարութիւնը կատղած խուժանը կը զսպէ, վախցնելով իբր թէ կոտորած մը ըլլայ, գեավուրները կուգան և մեր երկիրը մեր ձեռքէն կը խլեն, և յետոյ կառավարութիւնը կսկսէ ամեն կողմ ձերբակալութիւններ անել։ Կը բանդարկւին 250 հոգի։ Հայերը կը սինտեն, որ այդ իրենց գործը չէ, բայց բոլորը անհետեանք կանցնի և 250 հոգի բանտերու մէջ կը տառապէին։

Քանի մը օր եաքը կիմացւի, որ այդ ընողը նոյն իսկ մի խելացնոր, յայտնի խենթ, խելագար թուրքը մըն է, բայց կառավարութիւնը չուզեր բան լսել և ոչ ալ կուզէ, որ խենթը երեան ելլէ, թէն ամբողջ քաղաքը սկսած ամենապղտիկէն մինչև ամենամեծը, կատարելապէս համարվեցաւ, որ ինքը սխալւած է, որ այդ յիշեալ խենթի գործն է, բայց կառավարութիւնը յամառութեամբ կը շարունակէ խենթի գործը գեավուրներուն վերագրել և լաւ միջոց մը ալ կեղեքելու հայերը։

ՆԱՄԱԿ ԳԸՐԸ Է ՀՐԻՑ

Գըրշէհրի գաւառակի Տէհիկ-Մատէնի գիւղաքաղաքը հազարի չափ տուն կը պարունակէ. բնակիչներուն մեծագոյն մասը քրիստոնեաներ են։ Մալ-միւտիրի Աքիֆ էֆ. գիւղաքաղաքի ժողովուրդը իբր քաղաքական յանցաւորները գատապարտութեան գաղութ կառավարութեան գէմ կարգ մը ազգագիրներ հեղինակելով և փողցներու վրայ փակցնելէ վերջ, շատ մը հայերով բանտերը լեցուց։ Այն բոնաբարիչը իր նպատակը գործադրելու համար, բանտարկեալներէն սպառնալիքներով ստակ կը պահանջէ զանոնք պատահած կերպով չաչրիւ զանոնք։ Անգարայի կառավարութեան կատարած քըննութեամբ թէն կը հաստատի, որ ենթադրւածներն ամբողջ Աքիֆ էֆ. գործերն են և ժողովուրդը ոչնչէ տեղեկութիւնը չունի, ինչ որ կը հաստատի անհերքելի փաստերով։ Այս մասին տեղայն կառավարութիւնն կատարեալ համազաւմ կը գոյացնէ. ինչ օգուտ որ անմեղ բանտարկեալներէն 7 անձ դատապարտելով Փայասի բերդը կը զրկին։ Ասոնք 22-25 տարեկան երիտասարդներ են, որոնց մէջ կը գտնէ նաև 12 տարեկան մատաղ տղայ մ'ալ։ Մնացեալ բանտարկեալներն ալ Մատէնի և Գըրշէհրի բանտարկերու մէջ կը պահէն։ Այս անմեղներուն քաշած չարչարանքներն և բուն յանցաւորներու սանձարձակ ու ազատ գործառնութիւններն մարդոյ արդար բարկութեան կայծակնին կը հրաւիրեն պատժելու համար բոնաւոր տէրութիւն մը, որ բոլորովին արդարաւատութիւնէ զուրկ և մարդասիրական զգացումներէ իսկապէս հեռի է։

Խօզղադի երեքշարիթի և ուրբաթ օրւայ գէպքերու վրայ կանխապէս լնտարձակ տեղեկութիւններ գրւած են և այս տեղեկութիւններու ստոյդ լինելը մէկ քանի

Հիւպատոսներու տեղադիրներով ալ հաստատւածէ:

Աւրբաթի գէպքին մէջ, կանոնաւոր զօրքերը (նիզամիյէ) և բաշխուզուկները շուկաներուն, հրապարակներուն և փողոցներուն վրայ յարձակելով խաղաղ բնակչների 13 հատը սպանած և 80 հատը վիրաւորած են: Թիշեալ պատահամար քննելու և խլամիներու իրաւունքները պաշտպանելու համար, Մուսթափա փաշայի տակ կազմւած ու եկած յանձնախումբերը, փոխանակ քրիստոնեաների արյունքը սրբելու և անոնց վէրքերը գալմաներու, անոնցմէ մէկ քանիսները վիրաւոր և մէկ քանիսները ուղեար միճակի մէջ 250-ի չափ մարդ նետեցին բանտերն և երկար ատեն հազար ու մէկ խայտառակութիւններու և չարչարանքներու ենթարկեցին: Մինչդեռ խլամիներէն և ոչ մէկ անձ ձերբակալեր են: Արդէն կառավարութեան ձեռքով, պատրաստւած և գործադրւած այս վայրենութեան ու ահարկութեան համար գոնէ ձեփի համար մէկ քանի խլամ հրոսապետներու ըստ ձերբակալիք պատճառ եղաւ այնպիսի նոր և աւելի անհաւատալի վայրագութեանց, որոնք կը գերազանցին երեքշաբթեան և ուրբաթ օրւան կոտորածներն:

Սոյն գէպքին մէջ բանտարկած 250 անձերէն 17 հատը արձակած են:

Անդարս զրկած Գասպար, Համբարձում, Յակոբ և 20-ի չափ ընկերները, թէկ յաջողեցան Անդարայի դատարանին առջև հաստատել իրենց անմեղութիւնը և մինչ կը յուսացէր, որ ատոնք անպարտ պիտի արձակւին, օրէնքը իրենց քմոյքին համեմատ գործադրող պաշտօնեաները և մէծերը այս իրենց հաճոյքին յարմար չնկատելով, գարձեալ եօղ զատի դատարանին կամ աւելի ճիշտն ըսելով, դահիճներու անգութ ձեռքը յանձնեցին: Մատաղ երիտասարդները չարչարանաց գժողքը եղող մուլթ բանտերու մէջ կը չարչարային, թէ կառավարութիւնն և թէ յանձնախումբը լաւ հասկցած ու հաւացած են: Բանապետներէն Խալիլ, Լութֆի, Հայիթ ալէյերն և Սալին, հաճի Հաշոյ էթէնտիներն ու ասոնց ընկերներն առանց պատճի մնալէ զատ, արժանի եղած են իփթիխար նշանի, որ ոչ միայն քրիստոնեաներուն, նոյն իսկ խելքը վլուխն իրամերուն զարմանք պատճառած է:

Ահա Մուսթափա փաշայի նախադահութեամբ եկած յանձնախմբին պատուղներն ասոնք և ասոնց նման բաներ են:

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՏԻԶԱԿԻՑ

Առվլթանի կառավարութիւնը ինչպէս այրեց մոխիք դարձուց նիկոմիդիոյ գաւառի Արսլանբէկ 500 տաւնէ բաղկացած անխառն հայաբնակ դիւղը, ինչպէս այրեց Հայձըն քաղաքի հայոց 700 տունը, վերջերս կը վճռէ այրել և նիկոմիդիոյ գաւառի Պարտիզակ աւանը, որ նոյնպէս զուտ հայունակ է և իր բարգաւաճութիւներ կստանայ: Առվլթամբ, յառջադիմութեամբ փուշ մըն է Առվլթամին:

Կառավարութեան աչքին: Բարի թուրք մը գալտնիքը կը յանէ քանի մը հայերու, որ զդոյց լինին, հսկին իրենց տուներու վրայ, որովհեաւ մօտերս թուրքերը պիտի այրեն իրենց գիւղը: Հայերը լուրը կը հազորդէն տեղական կառավարութեանը: Կառավարութիւնը հայերուն կը բանտարկէ իրեւ խոռվարաններ, զրպարտիչներ և կայսերական կառավարութեան անհաւատարիմներ: Խեղճերը իրենց անձը արդարացնելու, իրենց վրայ բարդած ամբատանութիւնները հերքելու համար կսիպւին գալտնիքը երեւան հանել և բարի թուրքի անունը կուտան:

Թուրքը գէթ իր անձը և ընտանիքը փրկելու համար բանտէն, գուցէ նոյն իսկ մահէն, հսկիպւի վախէն ուրանալ Ճմարտութիւնը, որով աւելի կը ծանրանայ հայերու վրայ ամբատանութիւնը: Հայերը տակաւին բանտըն են և գուցէ երկար ալ մման, ունեցած չունեցածըն ալ վրան տան: Այս անմիտ հայերը իրանց անիտութեան, անդապանապահութեան արժանի արդար պատիժը ստացան և միւս կողմէն վշտացուցին բարի և հայասէր թուրքը: Պարզամիտ հայերը, որ տակաւին չի կրցին ճանչնալ սուլթանի խայտառակ կառավարութիւնը, հազարաւոր դառն փորձերէն ետքը տակաւին, արդարութիւնը կը յուսան, իսկ միւս կողմէն կը վշտացունեն իրենց անմտութեամբ սակաւաթիւն է իր աւազակ, բարբարոս և անբարզական պաշտօնեաներով՝ սկսած յետին զապթիայէն մինչև նախարարները, ետքարոսը և աւազակապետ սուլթանը: Ահա մեր կոխւը որոց չեա է: Խենք խաղաղ, հարստահարւած, ճնշւած թուրքի, քիւրդի գէմ ոչնչէ չունենք, անոնք մեր բարեկամը, մեր զինակիցը պիտի լինին սուլթանի բռնապետութիւնը տապալելու, կործանելու համար: Աւստի անմտութիւն է կասկածելի ընել այս սակաւաթիւ, մեր ազնիւ բարեկամ թիւրքերուն, որոնք ոչ միայն ի հարկին մեզ կոփնեն և վերահաս վրանդէն կը զգուշնեն, այլ և այդ սակաւաթիւները պիտի խորեն, պարտասեն տգէտ, մոլեռանդ թուրք խուժանը, որը տփիտարար կը զոհէ իր զաւակները, կը յարձակի, կը կոտորէ մեզ միմիդայի զօրացնե ու, կանգուն պահելու համար սուլթանի քայրայւած, լէշակեր բըռնակալութիւնը, որ ինչպէս մեր, հայերու, նոյնպէս թշնամին, կոզմապահը, կեղեքը, հարստահարիչն է:

ՆԱՄԱԿ ԴԻԿԱՆԻ ԴԻԱՎԵՏԻՑ

Առվլթանի կառավարութիւնը նիկոմիդիոյ վիճակի հայաբնակ քաղաքներու գաւառներու, գիւղերու վրայ հսկողութիւնը և կասկածամտութիւնը ծայրայն գութեան հասկան մեկնութիւն, անհաւատալի բացատրութիւններ կստանայ: Առվլթամբ իշխանութեան կողմէն կը տեղեկագրեւ: Կեդ-

րոնական կառավարութեան։ Այս սխալ տեղեկագրութեանց կը պարտինք վերջին ամբաներուս խստացուցած հսկողութիւնները։ Նիկոմիդիոյ բոլոր դիւլերու վրայ թուրք դիշերապահներ կարգւած են քանի մը ամսէ ի վեր։ Թուրք դիշերապահներու սնունդը, ամսականները գիւղացիք պիտի գմարեն։ Անցեալները քանի մը տաք գլուխ երիտասարդներ տղայութիւն մը դործեցին և այժմ ատոր պատիժը կը տուժեն։ Կիշեր մը քանի մը երիտասարդներ կը յարձակին քէնիլէր գիւղի թիւրք դիշերապահներու վրայ։ Ամենուրեք ժողովուրդը սասարի դժգոհ է այս նոր կարգադրութիւննեն և օր աւուր ժողովը տրտունջը մեծ չափեր կնշանար։ Հատ գեղեր տեղական կառավարութիւններուն դիմունները ըրին, ինդրեցին, որ յիշեալ թուրք գիշերապահները հեռացւին, որովհետեւ իրենք աղքատ են, չեն կրնար անոնց ամսականները հատուցաննել և թէ իրենք կը պահպանեն իրենց գիւղերը, բայց ապարդիւն ննացին բոլոր դիմունները։ Գիշերապահները իրը թէ կը հսկին եղեր, որ հայերը իրենք իրենց սնունները չափրեն և յետոյ թուրքերուն մեղադրեն։ Անմիտ, ծիծաղելի ինսամատարութիւն։ Զինկէլէր գիւղի քանի մը երիտասարդներ տեսնով, որ ապարդիւն անցան, գիշեր մը կը միաբանին, կը յարձակին գիշերապահներու վրայ, լաւ մը կը տիեն, ազ ու աղցան կանեն և ձեռք ու սոքերնին կապած գիւղէն դուրս կը հանեն ու կը սպառնան, որ եթէ մէրմըն ալ իրենց աղտոտ քիթերնին գիւղի մէջ երկցունին, էշու պէս կտոր կտոր կանեն։ Յ օր ահաջ էշ մը մորթած, կտոր կտոր արած կըլլան յիշեալ երիտասարդները և գիւղի զանազան կողմնը ցրւած, որ կը նախազգուշացունեն եղեր գիշերապահներուն, որ եթէ իրենց յօժար կամքով չէնուանան, էշու վարճանը կունենան։ Գիշերապահները անուշաղիք և կը շարունակին իրենց պաշաճնը, որը կը վերջանայ գիշերապահներու սուկանի ծիծով։ Գիշերապահները կերթան կը գտնվածին գայմանագաթն։ Այժմ յիշեալ երիտասարդները կը փնտուին, բայց ցարդ չերքահալեցան և էշափառ Սուլթանի չնորհիւ։

Սուլթանի կառավարութիւնը՝ չգոհանալով նշանակած գիշերապահներով և կասկածելով, վախենալով ապագայ յուղումներէն, որովհետեւ ժողովրդական դժգոհութիւնները օր աւուր սպառնական գիրք կստանան, որովհետեւ նիկոմիդիոյ վիճակի հայերը բազմաթիւ են և ինքն ալ զօրք չունի, սկսաւ թուրք ազգարնակութեանը զէնքեր բաժանել, ուազմամթերք պատրաստել, որ ի հարկին զէնքի սյով խեղդէ հայկակական շարժումները։ Անցեալ շաբաթ մեծ քանակութեամբ զէնքեր և փամփուշտներ ուղարկեցան Պօլսէն բաժանելու համար թիւրք ազգաբնակութեանը։

Թիւրքերու և հայերու յարաբերութիւնները օր աւուր աւելի և աւելի թշնամական, սուր կերպարանք կստանան։ Սուլթանի կառավարութիւնն ալ իր կողմէն ոչինչ չանք չի խնայիր թուրք մոլեռանդ խուժանը դրգուել հայերու դէմ, բայց միւս կողմէն շատ ալ կը վախնայ, որովհետեւ հայը համեմատաբար շատ է այս գաւառի մէջ և շատ ալ կտրիչ է, ատկէ զատ հայերն անխառն

կը բնակին և միմանց ալ շատ մօտ և ի հարկին կը նան իրար օգնութեան համելը հայերը եթէ իրենք ևս իրենց կողմէն հարկ եղած պատրաստութիւնը չը տեսնեն, հարկ եղած զգուշութիւնները ձեռք չառնեն և ը միաբանեն, կրնան ոչխարի պէս կոտորւել զինւած, մոլուանդ թուրք և չերքէզ խուժանէն։ Հայ ժողովուրդը ամենուրեք եթէ չուզեր ջնջւիւ ոչխարի պէս կոտորւիլ բերնէն, հացէն, հադուստէն, ամեն բանէ պիտի իրեն զըկէ, ինայութիւն ընէ և պատրաստութիւն տեսնէ, զինւած այսուհետեւ զէնքը, հրացանը դաշոյնը, բէջովգերը հայու մարմնու անբաժաներէն մէկը պիտի ըլլան, եթէ կուզէ իրեր մարդ ապրել և ոչխարի պէս չմորթւել բնացինց չոլլալը։

ԴՐՈՅԱԿ ՏԻՐԱՊԻ ԶՈՒՑՈՒՑ

I

Մարտ 18-ին շարժաթ օր տեղիս անւանի սրիկայ Քեահեա ողի Գալիպպէկ, որու շահատակութիւնները շատ շատ են, քաղցին Տեղերմէնցէրէ ըսւած տնզը առանց պատճառի կուի բռնեցցաւ Հայ երիտասարդի մը հետ և մարտակի 10-15 հարւած իջեցուց։ Այն օր իր բարբարոսութեան գագաթնակէտին հասած էր. ամեն հանդիպողին հայհոյեր, ծեծեր է, նոյն իսկ զինուորականներու նախատական խօսքեր տեղացեր է։ Նոյն օրայ երեկոյան ժամը 2-ին մօտ սա՝ իր հետ ունենալով 4-5 պատւական ընկերներ, կը մտնէ քաղցին Հրատապանին վրայ Օգսենտի սրճարանը և իր բարձր գալուստը իմացնելու համար կսկսի սրճարանին ապակիները կարգաւ կոտրանիլ. մէկ վարկեանի մէջ սրճարանը մարդ չմնար, բոլորն ալ մէկիկ մէկիկ կը վախչին մենակ Պօղոս Մինասեան անուն հայ երիտասարդ մը անտարբեր նստած տեղը կը մնայ. Սրիկային զղերձն կը դիպչի ադոր անտարբերութիւնը և պուտալով թէ ոլան, կեազուր սէն մի գալիքէն պէնդէն դորդ մայսն, չիք դիշարի՛ (ծօ, անհաւատ, դու մնացիր ինձմէ մամանող, կորսւէ դուրս) Հայհոյութիւններ, ուէվօվէրի կը քաշէ և կարձակէ։ Պօղոս, Ճարպիկ դանւելով, արձակած ժամանակ սրիկային թևին հարւած մը տալու կը յաջողի և գնդակը գլխէն քիչ բարձր. կը նետուի առանց մէկու մը վեստելու։ Գալիպ ուէվօվէրի անյաջողութիւննեն կատղած խէնջարը կը հանէ սպանելու դիտաւորութեամբ, բայց այս անդամ ալ չի յաջողիր և հետպիտէ բազմութիւն և որուիսները գալով կը նայար զօրով Գալիպը. . . իր տունը տանելու։

Վալի պէյը՝ սաստիկ բարկացած, հրաման կընէ ձերբակալել այդ սփուշտ (վալին սիրեկան բառն է և կը նշանակէ. . .) սրիկան, յիսնապետ, հարկիւրապետներ իրար ետևէ կը զէկէ Գալիպը ձերբակալելու. . . բայց դժբաղդութիւնը տես, որ Գալիպ ինքնիրն չնկատ անձնատուր ըլլացու և իր տան մէջ նստած քէֆին կը նայի. Ովկ պիտի համարձակի տնէն ներս ուաք կոխնելու,

վալիկն զրկած մարդիկը բայց այդ ալ մեծ յանդանութիւն է, որ չունին բարեջան պաշտօնեաները և Գալիպ՝ ոչնորհիւ վեհ, սուլթանի կառավարութեան 4-5 օր է ի վեր գեռ չէ ձերբակալած և ինքն ալ միտք չունի յանձնելու:

Բայց չէ որ գեռ 3-4 ամին առաջ ֆրանսիացի ուսուցիչ մ'ալ պիտի մեռցնէր անոր տան մէջ և անպատիժ մաց, քանի քանի հայ, յոյն տղոց պատիւը ըրունաբարեց և դատարանի երես չտեսաւ, որուն ծեծեց և պօիմներ եկան ծեծողը գէթ իր ձեռքէն ազատեցին. գեռ երկու ամին չէ եղած, Գալիպը չէր որ ոպօլիսիանէն մէջ պոռալով վախցուց կօմաները և իր գինով լնկերները բանտէն ազատեց ու անոնց ու էվոլները ետ առաւ, և այս ամենը՝ շնորհիւ ուրդարադատու սուլթանի չքնաղ կառավարութեան: Գալիպ սրիկայ մէ բառի բուն նշանակութեամբ, քաղքին պատուհասը. միթէ կառավարութեան պարտքը չէր գէթ անոր արարքները քիչցնեն ևն: Բայց ուպարտք, ուպարտականութիւն բառերը ալ ջնջւած են սուլթանի կառավարութեան բառարանէն: Ամենագլխաւորը անոր համար վալիներ կը վախնան սրիկային մազին դպչելու, որ Գալիպ ազգական կին մ'ուսի եղեր սուլթանի հիւրիներուն մէջ:

15-20 օր առաջ Բալթանայի ճամբուն վրայ թուրք աւազակներ հայ կառապան մը կողոպտեցին և ուրքէն վիրաւորեցին ծանրապէս. թէկ ձեռք անցաւ աւազակներէն մին, բայց կը յուսացւի ոշնորհիւ ներողամիտ վեհ, սուլթանին, մօտ օրերուս մէջ կարձակելի:

* *

Մարտ 25 -ին տեղը բերւեցան Երզնկային Տ. Վարդան վարդապետ և արմտանցի Տ. Կարապետ քահանայ Եղիկեան, և նոյն օր կուրճի ընկ չոգենաւով Կ. Պոլիս փոխադրւեցան կառավարութեան կողմէ:

Նոյն օր Սամսոնէն տեղիս բանտը փոխադրւեցան 5 անձինք՝ նշան Զերազեան Զարշամպայի վաճառական, որ ուրիշ փախտական նշան անուն անձի մը մեղքը քաւելու համար բանտարկւած է. մանաւանդ որ իւր քսակն ալ պարարտ է. Զարշամպայի գիւղերէն - Աւետիս Վառելճեան, Սամսոնաբնակ - Միքայէլ Թոդաթեան, Միքայէլ Զամիշեան. այս վերջին երկուսը 10 օր առաջ պէրաաթ վաստակած լինելով, տեղս հասնելուն ազատ թուրեցան: Կը լսելիք, որ Զարշամպայի մէջ նոր ձերբակալութիւններ ևս տեղի ունեցած են. 5-10 օր առաջ Սամսոնի մէջ հայ կաթողիկ պատանի մը բանտարկեցին, և պահապան զինուրները խեղճ տղուն պատիւը բռնաբարեցին: Կաթողիկներու Առաջն. փոխանորդին բողոքներուն վրայ քննութիւն բացւելով իրողութիւնը կատարելապէս հաստատեցաւ և միայն զոհը արձակեցին բանտէն, առանց վաւաշոտ գաղանները պէտք եղածին պէս պատժելու:

ԱՐՄՑԱՆԻ ԽՆԴՐՈՅՆ ՑԵՂԵԿԱԳԻՐԻ

(ՆԱՄԱԿ ԵՐՁԱԿԱՅԻՑ)

II

Մ 5. Գալուստին ու ընկերներուն քննութիւնը: Առավալարութիւնը, մէջ Գէորգի գրդմամբ, մէկիկ մէկիկ յիշեալները բանտի սիւնին կապելով կապոց մը թացբերով, ծեծել ու քննել կը սկսին: Մ 5. Գէորգին զէնք նետելնին, բէֆահիւէի գայմակամին կողոպտելնին, սանտըքի ջորեպանը մեոցնելնին, լիճքի Պետրոսը վիրաւորելնին, Էօմէր վէհիվանը սպաննելնին, պահապան Հիւմանը վիրաւորելնին, կոմիտէնը խոստովանելնին պահանջելով մեռնլու աստիճան ծեծելէ վերջ հարկ եղած պահանջնին կը գոյացնեն: Կարգը երբ մէջ Գալուստին կուգայ, ո ծեծը քեզի բաշնեցի՝ երկրին պատւաւոր ըլլալուդ համար, սակայն պէտքէ գուն ալ ամեն բան խոստովանեն. կը յայտարարէ գայմագամը: Մ 5. Գալուստ ու է կերպով չխոստովանիր. այս արարողութիւնէն 4 օր վերջ բանտարկելնիը կը փոխադրեն Երիզայ, ասոնք ալ եղած զրկանքները ու տանջանքներն, որոնք թաղապետական բժիշկը պաշտօնապէս բարօր ըրած էր, գէմ կը բողոքեն: Էկմզիի յաջորդը, բանտարկելոց բողոքակիրը Գուրուչայի զրկելով այդ մասին քննութիւններ կատարելնին կը պահանջէ: Գուրուչայի կատավարութիւնը վերի վերոյ տեղեկագիր մը շնելով իրենք զիրենք ո մէն մուհաքէմէ կը լնեն, և Կարնոյ ամբաստանիչ ատեանն ալ նոյնը կը հաստատէ:

Դատավարութիւնը: Խնդրոյն ծագումէն միայն երեք տարի վերջ, 1894 Ապիլի 13-ին սկսաւ դատավարութիւնը ամբողջ 50 հոդի, բացի մեռնուներէն, դատարան տարւելով կարդացին ամբանադիրը, ուրկից կսկսի դատավարութիւնը:

Պատճէն ամբաստան անգութիւն համար խոռվարական նպատակաւ կոմիտէ անտամբ յեղափոխական ընկերութիւն մը կազմելու և կոմիտէն աջակցողներէն մեծաքանակ գումար մը հաւաքելով գաղտնի զէնք և ռազմամիջերք գնելով մարդասպանութեան և աւարարութեան պաշտօնեայներ կարգելով, ներքին անդորրութիւնը և երկրին նաղաղութիւնը մասսամբ վրդովելով, հաւատարիմ ժողովուրդը վնասական և յեղափոխական ընկերութեան մասնակցելով, շատ մը տեղեր շրջելով, վնասակար թղթեր ցըրելով և այս միութեան գաղտնիքը երբ կառավարութիւնն իմանալով, գոյութիւնը ստուգելու և իմացնելու պաշտօնեայ կարգւող արմատանցի Էօմէր վէհիվանը ու Քէուեան Սերոբը մեոցնելով և ասոնցմէ Էօմէր վէհիվանին դիսկը քարիւղը այրելով և միւտիւր Մ. Գէորգի սպաննելու նպատակաւ բաղմաթիւ հրազէն պարագելով ու վիրաւորելով, ձերբակալման պաշտօ-

նելով և Էօմէր փէհիվանը, Քէսուէեան Սիրոբը կան-
խամտածութեամբ սպանած ու խեղդած և Էօմէրի դիա-
կը այրած ըլլալին քննութեանց թղթերուն մէջ գրո-
ւուած տեղեկաբառած՝ Կէնճերան ՚Նշանին քննութիւնով
և Թիւթիւնեան Մկրտիչի յամառ խոստովանութիւնո-
վը և Էօմէր փէհիվանի՝ սպանութեանը վերաբերեալ
308 յուլիս 8 թւոկանաւ շարադրւած և այն ժամա-
նակ իրենց եղած տեղը զրկւած որոշմագրերու՝ մէջ
բացատրւած և համարւած փաստերովը ու քննութիւն-
ներէ ձեռք բերւած ապացցներու օդնութեամբը բա-
ցարձակապէս հաստատւած, գայմագամ Սատղոդ Եֆէնի
ու ընկերները կողուկտած ըլլալին ոչ դատախազներու
կողմէն ճանաչւած և այս մասին հարցաքննւած մար-
դոց երդումով տւած վկայութիւններովը հաստատւած
ձերբակալման պաշտօնեայ Հասան շավուշին և Հետե-
որդաց դիմադրելով սպանելու նպանակաւ գնդակի նե-
տելինին և պահպան Հիւէինը վիրաւորած և խեղան-
դամ ըրած ըլլալին, Թիւթիւննեան Մկրտչին և Կէն-
ճերան ՚Նշանին յայտարարութիւններովը և ոստիիկն
զինուրներու քննութիւններով վաւերացած ըլլալով և
ծպտեալ քիւրդ, լազ հագուստներով ապաստանած քա-
րայրնուն մէջէն շատ մը դիմադրութիւններէ վերջ չը-
տալով մէկ մասը ողջ զինեալ և ոմանք ալ վիրաւոր
ու մեռած ձերբակալելնուն փաստովը վաւերանայով և
ճշգրտւելով տօքթ. և Փաշայեանը և ՄՀ. Գալուստը
և իրենց ամրող ընկերները պատժական օրինագրքին
170, 56, 55, 54 յօդւածներուն տրամադրութեամբ
եղեռնական ամբաստանութեամբ դատւելին որոշւած է”

ՆԱՐԱՏԻՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՑՈՒՑԱԿԸ

Ապառաժից 500 րուբի, Հայելից 100 րուբ., Թերթից 2 րուբ., Անք-ի "Վահագ" խմ. 100 րուբ., Վրամի № Ք-ից 400 րուբ., Անքը-ից 100 րուբ., Ըամշկից 12 րուբ., Խ. ռ. ռ. գ. 30 րուբ., Իրիսից թ. № 177 610 րուբին

Պողպատից 117 ասրճանակ, 21 հրացան և 670
հանքար փառվելու շաբաթ:

Ալիշապէք քաղաքին կետր. սնդուկին մէջ ստացեցան.
Գնդակ 60 գահեկան, Հայկ Արամ ընկերութ. 25
դահ., Առիւծ 15 մէջիդիէ ևս 81 դհ., Փառնակ 100
դհ., Կարապետ 35 դհ., Արշակաւան քզ. Սասուն խմբ.
50 ևս 150 դհ., Դիւր Խմբ. 80 դհ., Թաթուլ խմբ.
74 դհ., Պիծակ 50 դհ., Քրդակով խմբ. 160 դհ.,
Անձնանէր խմբ. 50 ևս 90 ևս 31 դհ., Անի խմբ. 20
ևս 90 դհ., Հայկեան խմբ. 120 դհ., Հ. Մ. Դրօշ. 61 դհ.
Ըլ-ի և ք-ից Տիկ. 1. 10 ֆլ., Ժ. ք-ից օր. Ե. 20

Հիւսիս. Ամերիկայի Պատ., ը-ից թ. թ. 5 դոլլար:

Դաշնակցութեան անծանօթներից ինդիւ-ում է թւլ
թակցութեան և նորատութեան համար զիմել.
L. Boole, 15, Augustus Rd. Hammersmith, W. London.